

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Girokontonummer: 4440-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 105

Februar 2009

Kære venner!

Denne gang bringer nyhedsbrevet følgende:

- Beundringsværdig indsat for kampagnen: "Red Uttarakhands floder"
- Fejringen af Radha Didis 75 års fødselsdag
- Regnskab for 2008
- Indkaldelse til generalforsamling

Det er ikke blevet dyrere at være sponsor, dvs. at et sponsorship er 1725 kr. og kontingentet 75 kr. = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sætter vi 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Sponsorship (inkl. kontingent)

pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Hvis intet andet er nævnt, regner jeg med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv. Jeg foreslog sidste gang, at ægtepar o.lign. tegner to medlemskaber i stedet for ét, dvs. der sættes to gange 75 kr. ind på administrationskontoen. Det var for at få medlemstallet af foreningen op på mere end 100 medlemmer, fordi det måske kunne give skattemæssige fordele. Det viser sig dog nu, at vi skal op på 300 medlemmer i alt for at komme i betragtning. Vi er pt. 105 medlemmer. **Derfor regner jeg i 2009 igen med ét medlemskab pr. husstand, klub, forening osv., hvis intet andet er nævnt.** Overskydende penge på administrationskontoen vil naturligvis blive sendt til Lakshmi Ashram.

Tak for alle sponsorpengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, er også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse, landsbyarbejde og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Beundringsværdig indsats for Kampagnen ”Red Uttarakhands floder” *Basant Bhai*

Basant blev medarbejder på ashrammen i januar 2008, lige før kampagnen for floderne startede, og siden har han haft ansvaret for kampagnen på Lakshmi Ashram. Han er lillebror til Pooran, som har arbejdet på ashrammen i efterhånden mange år. Deres to søstre har tidligere været elever på LA.

Lakshmi Ashram har de sidste halvtreds år været aktive i spørgsmål med relation beskyttelse af miljøet i Uttarakhand. Ashrammen har lang erfaring med aktiviteter, der drejer sig om miljøspørgsmål, og fra Chipko-bevægelsen til kampagnen ”Red floderne” har vi været såvel direkte deltagere i som iagttagere af alle de store bevægelser. Med miljø mener vi: træer og vegetation, jord, vand, luft og skove samt den lokale befolkning, hvis liv er nøje forbundet med omgivelserne, og som i dyb samklang med naturen har udviklet systemer for naturlig resursestyring

Den distance, der er vokset frem mellem folk og deres miljø, har også haft en effekt på mere traditionelle strukturer: I den verdensberømte Chipko-bevægelses storhedstid var skovene i fare pga. entreprenørerne, men når det lokale samfund selv bliver til fare for de naturlige resurser, så bliver det endnu vanskeligere at beskytte dem. Hovedårsagen til den faldende vandstand i Kosi-floden, hvis kilde og afvandingsområde ligger i bjergene rundt om Kausani, er de lokales ukontrollerede fældning af skovene. Således rejste der sig et behov for et konstruktivt initiativ for en løsning på dette problem.

Udfordringen var, hvordan man kunne genskabe en ansvarsfølelse hos befolkningen over for de naturlige resurser. Sammenlignet med mændene har kvinderne her speciel tilknytning til skovene, for det er dem, som udfører næsten alt arbejdet, der har med skovene at gøre. I 2003 tog en af medarbejderne på Lakshmi Ashram, Basanti Behn, kontakt til disse kvinder, og hun begyndte at organisere dem i kvindegrupper, der kaldes Mahila Mandals. Gennem disse grupper har kvinderne med stor pligtfølelse taget ansvar for organisering af områderne i deres skove – for at beskytte og genskabe dem. I løbet af ingen tid blev der dannet hundrede Mahila Mandals. I de sidste fem år har kvindegrupperne gjort en stor indsats for at beskytte deres træer og skove. Den organisering, de har skabt, for at kunne imødekomme deres livsvigtige daglige behov fra skovene har vist sig gavnlig for skovenes vækst. I dag er der godt to hundrede aktive Mahila Mandals. Uttarakhands sociale aktivister har med stor opmærksomhed fulgt denne stærke folkebevægelse, og under Lakshmi Ashrams lederskab blev det en kilde til inspiration for kampagnen ”Red Uttarakhands floder”.

I store træk viser vandkrisen, som kaster sin skygge over Uttarakhand, sig på to måder. På den ene side er niveauet af vand i de floder, der udspringer fra de skovbevoksede højedrag i Himalaya, stadig faldende, og de naturlige forekomster af vand som kilder og små bække er ved at tørre ud. På den anden side bliver smeltevandsfloder bragt i fare af vandkraftværk-projekter, som er under bygning langs dem, især pga. sprængning af bortledningstunneler neden under de stejlt skrånende og meget sarte bjergsider. I implementeringen af disse projekter bliver de lokale samfunds interesser og bekymringer totalt ignoreret. De lokale skove (van panchayats) bliver fældet uden deres samtykke. Bygningen af bortledningstunneler fører til sammenstyrtninger, og hverken byggefirmaerne eller regeringen er forberedt på at påtage sig ansvaret for at genhuse de

mennesker, som bliver så ulykkeligt påvirket af disse sammenstyrtninger. At opføre sig på sådan en ufølsom måde i de geologisk følsomme bjerge i Himalaya er skadelig for miljøet. For at søge løsninger på disse to situationer bliver der på den ene side taget initiativ til aktiviteter, der sigter på at forøge vandstanden, mens folk på den anden side går sammen for at kæmpe for at redde deres land, skove og landsbyer.

Lakshmi Ashram har bestræbt sig på at sætte en social kampagne i gang i delstaten for at forsøge at bringe alle disse aktiviteter og kampe, der foregår udover hele Uttarakhand, sammen i et program. Som en del af disse bestræbelser, der efterfulgte et møde, der fandt sted den 8. juli 2007 i anledning af Sarala Behns dødsdag, blev det på senere møder besluttet at erklære 2008 som år for "Red floderne". Som det første - under banneret "Red Uttarakhands floder", startede vi vandringer (padyatras) i godt seksten floddale ud over Uttarakhand fra 1. januar 2008, og den 16.-17. januar blev der afholdt et stort møde i Ramnagar (District Nainital), hvor socialaktivister, journalister og intellektuelle samledes fra hele delstaten, og de besluttede enstemmigt, at Radha Behn skulle være leder af kampagnen "Red Uttarakhands floder".

Efter disse padyatras bestræbte vi os på at give kampagnen "Red floderne" en organisatorisk struktur. Den 29. februar og den 1. marts afholdt Lakshmi Ashram et to dages møde for de medarbejdere, der var aktivt involveret i kampagnen, og den 2. marts var der et stort møde i Someshwar, tæt ved Kausani, hvor omkring 600 kvinder deltog. I løbet denne periode organiserede aktivister kampagner i deres respektive floddale og opretholdt kontakt med medierne, regeringen og administrationen og gjorde således en kontinuerlig indsats for at få disse til at tage problemerne alvorligt. Den 28. marts mødte en delegation fra kampagnen under ledelse af Radha Behn premierministeren i Uttarakhand for at give udtryk for deres bekymringer over vandkraftværkernes uheldige indvirkning og den faldende vandstand i floderne, og de præsenterede et memorandum for ham. Derefter førte en delegation fra kampagnen den 14. maj diskussioner med de implicerede embedsmænd, som blev ledet af "chief secretary". Her forsøgte de at gøre opmærksom på de tiltag, hvor kraftværkernes byggefirmaer handler, som de havde lyst til samt den diskriminerende opførsel fra regeringen og administrationen over for lokalbefolkningen så vel som de administrative fejl, der var begået.

På kampagnemødet den 29.-30. april, der blev holdt i Srinagar i Garhwal, var et af hovedemnerne for diskussionen, at et bevis for situationens realitet skulle fremvises, og at kampagnen kun skulle fortsætte på baggrund af det faste grundlag af kendsgerninger. Man enedes om, at vores politik skulle være upåvirket af, hvad vi hører af mundtlige rygter, for muligheden for overdrivelse eksisterer jo altid. Derfor er det nødvendigt, at vi går ud og ser ved selvsyn og laver en nøjagtig vurdering situationen. Til dette formål blev det besluttet, at et program med kørsel i bil rundt i regionen ('Jal Yatra') skulle startes.

Under Radha Behns lederskab fandt den første fase af Jal Yatra sted fra den 15.-26. maj i Garhwal, og teamet havde mulighed for at besøge syv af de største dale i Garhwal – Alaknanda, Mandakini, Bhilangana, Bal Ganga, Bhagirathi, Yamuna og Tons samt to bifloder til sidstnævnte, Rupin og Supin. Teamet undersøgte selv de områder, der var påvirket af tunneler, der var under konstruktion som en del af et igangværende kraftværk, og lyttede til reaktioner fra de berørte landsbyboere. I løbet af denne 12-dages tur lod teamet Uttarakhands befolkning informere om realiteterne via medierne. Kampagnen 'Red Uttarakhands floder' erklærede den 3. juni som Flodernes Dag. Ved denne lejlighed sendte befolkningen i floddalene i Uttarakhand, der efter at have drøftet deres specielle problemer, andragender via deres nærdistrikter og distrikter til den øverste minister og organiserede ligeledes offentlige møder forskellige steder.

Begyndelsen på denne kampagne fandt sted den 8. juli 2007 på dødsdagen for Sarala Behn, så i år den 8. juli 2008 blev der organiseret et evalueringsmøde for kampagnen 'Red Uttarakhands floder', hvor der var grundige diskussioner om det foregående års aktiviteter og arbejdsmetoder. Det blev også besluttet at foretage anden fase af Jal Yatra. Denne anden fase fandt sted i tolv floddale i Kumaun – Kosi, Ramganga (vest), Gagas, Bhawaligarh, Ramgarh, Panar, Saryu, Gori Ganga, Kail, Pindar, Gomti og Garur Ganga i september. I Kumaon er hovedproblemet den faldende vandstand i floderne. I Saryu og Gori Gangas dale er der kraftværksprojekter i gang eller under forberedelse. Deltagerne i Jal Yatra'en bragte deres budskab ud til lokalbefolkningen, nemlig at løsningen på den faldende vandstand i floderne er, at befolkningen forøger deres individuelle og kollektive sans for at tage ansvar over for de naturlige resurser, og at de selv udvikler programmer til beskyttelse og genskabelse af floderne.

Vores erfaring indtil videre er, at de steder, hvor befolkningen har taget ansvar og er gået sammen i en folkebevægelse, har der været resultater. På samme tid er den gruppefølelse, der er vigtig for at kunne imødegå uretfærdighed gennem ikke-voldelige midler (Satyagraha), vokset. I denne periode er kampagnen også blevet bekendt med regeringens upåvirkelighed og er sandelig også kommet til at forstå regeringens holdning til disse problemer.

I den nærmeste fremtid vil der igen blive arrangeret padyatras (vandringer) over hele Uttarakhand, og der vil blive gjort bestræbelser på, at gøre kampagnen stærkere og mere effektiv.

Fejringen af RADHA DIDIs 75 års fødselsdag

14-16. oktober 2008

Neema Behn

14.-15. oktober 2008

Radha Didis 75 års fødselsdag begyndte med et to dages møde i Lakshmi Ashram om

“Den indre styrke i den frivillige sektor og modellen for vedvarende udvikling”.

I dette møde deltog folk fra Gandhi-bevægelsen, medarbejdere fra den frivillige sektor og social-aktivister fra hele landet.

I sin tale om historien om den frivillige sektor sagde hovedtaleren, Dr. Ravi Chopra fra Peoples Science Institute, at frivilligt arbejde var den unikke karakteristik af det ældgamle Indien. Vedaerne og andre gamle skrifter refererer ofte til det at arbejde for samfundets velfærd, at give almisse og at oprette ashrammer og skoler.

Efter kampene i 1857 skete der store forandringer i dette land. Langsomt begyndte civile organisa-

tioner at blive etableret i samfundet, og i 1905 blev kravet om selvstændighed rejst for første gang. En endnu større forandring fulgte efter, da Gandhi vendte hjem til Indien i 1915. Gandhi var fast overbevist om, at kampen kun kunne blive en succes, når menneskets indre styrke var udviklet, og det var starten på ikke-volds-bevægelsen.

I 1985 i den syvende Fem Års Plan blev den frivillige sektor medtaget for første gang, da det blev besluttet, at udviklingsprogrammer ville blive implementeret i samarbejde med den frivillige sektor. Studenter, der afsluttede deres eksamen, sluttede sig også til den frivillige sektor for at få job, og fra 1985-86 blev det den tredje sektor ved siden af den offentlige og den private sektor. Omkring på det tidspunkt modtog den frivillige sektor ca. femten tusind millioner rupees fra regeringen, og udenlandske fonde begyndte også at give penge, hvilket førte til en stor forøgelse i antallet af frivillige organisationer.

Med den kommende økonomiske liberalisering efter 1990 havde regeringen som led i den nye økonomiske politik accepteret, at sociale ydelser og velfærd ikke kun var regeringens ansvar, men snarere at samfundet måtte klare mange af disse aktiviteter via frivillige organisationer. Institutioner begyndte nu også at bygge veje og broer, og fra det tidspunkt begyndte den frivillige sektor at involvere sig i at varetage regeringsrepriser.

Radha Didi sagde, at Gandhi havde startet aktiviteter ved grundlæggelsen af friheds-bevægelsen. Genopbygning var målet, når man tænkte på et uafhængigt Indien. Frihed skulle nå de fattigste af de fattige. I det Indien, Gandhi drømte om, sigtede aktiviteterne på at bringe et ikke-volds selvstyre i stand. Når de materielle behov øges, og økonomiske faktorer bliver prøvestenen i ens tankegang, så bliver styrken i det rigtige arbejde devalueret. Hun sagde, at aktiviteter og kamp, revolution og institutioner måtte sammenblandes.

I sin tale om **‘Begrebet udvikling og frivilligt arbejde’**, sagde Shri Pawan Kumar Gupta fra SIDH (en ngo ved Mussoorie), at Gandhi ikke engang havde brugt ordet ‘udvikling’. I sin nu-

værende betydning blev ordet 'udvikling' først brugt af Præsident Truman i 1949, og i denne betydning har ordet i dag fundet sin vej ind i hjemmene over hele verden. Han sagde, at der var forskel på mangel på materielle goder og på stagnation, men at det nu var kommet til at betyde det samme. Som resultat heraf bevæger det etablerede samfund sig mod at søge efter endnu mere kontrol over andre. Han sagde, at skønt vi alle fanget i dette system af modernitet, må vi ikke desto mindre søge at opretholde vores uafhængighed i tankegang. Der er en tilsigtet bevægelse mod at gøre hele verden ens, hvor internationale institutioner skal implementere denne politik.

I sin tale om temaet '**Pengenes rolle i det frivillige arbejde – indflydelse og effekt**', sagde Radha Didi, at det frivillige arbejde er et middel til at inspirere folk til selv at handle. Den dybe forpligtelse, som folk har over for de aktiviteter, som de selv har taget initiativ til, kan ikke skabes via penge. Frivilligt arbejde er et forsøg på at blive selvforsynende, som i sig selv bestemmer pengenes rolle.

Basanti Behn mente, at selv i dag kan aktiviteter på græsrodsniveau blive udført. Sådanne vellykkede indsatser finder sted i Kosi-dalen i Almora distrikt under ledelse af Lakshmi Ashram. Hverken folks magt eller bæredygtig udvikling kan ske på baggrund af pengemagt.

Shri Pawan Kumar Gupta sagde, at man siden den britiske tid har fortsat bestræbelserne på at gøre folk afhængige af hinanden. Midt i alt dette forsøgte Gandhi at søge efter en indisk identitet og vise os vejen frem.

I sin tale over temaet '**Det frivillige arbejdes tilstand og retning**' sagde Shri P. V. Rajagopal, leder af adskillige ikke-voldelige kampe, at han på sin vandring fra landsby til landsby på landet havde fundet ud af, at den selvforsynende landlige måde at leve på var blevet afvist direkte eller indirekte. Et voldsomt angreb blev rettet mod dem, der levede et traditionelt og selvforsynende liv. Problemer som sult, migration og fattigdom opstod pga. manglen på rimelig fordeling af vand, skov og jord. Tiden er inde til at udfordre den måde, hvorpå den selvforsynende livsform bliver ødelagt. Den berømte Gandhi-filosof, Amarnath Bhai, sagde, at nutidens problemer ikke er afgrænset til et enkelt land, men snarere er blevet verdensomspændende. En meget brugbar bog, som kan hjælpe os med at forstå dette, er "Hind Swaraj" skrevet af Gandhi.

Den velkendte journalist, Shri Avadhesh Kumar, tilføjede, at USA's økonomi, kapitalismens drivkraft, skælver i sammenføjningerne.

I sin tale om staten og retningen for det frivillige arbejde sagde Shri Rajagopal, at der er et behov for at gøre positivt brug af den indre energi hos dem, der er engageret i socialt arbejde.

Efter dette møde følte alle de tilstedeværende, at de havde nået frem til en teoretisk ramme, inden for hvilken de kunne overveje og forstå nutidens situation i samfundet, og alle følte et behov for at bringe denne diskurs videre.

16. oktober 2008

I Anasakti Ashrams omgivelser, berømt for sin historiske arv, sin åndelighed og den uovertrufne skønhed i de snedækkede bjergtinder, var den 16. oktober i sig selv en meget speciel og mindeværdig dag, dagen hvor Radha Didi fyldte 75 år. Her var der et storslået skue af folk fra alle dele af Indien så vel som fra udlandet samlet i en enhed for at give udtryk for stor glæde.

Ved den lejlighed var følgende til stede: den kendte Gandhi-medarbejder, Shri S. N. Subbarao, Shri Amarnath Bhai, Srimati Banmala Bahin, Srimati Manorama Srivastava, Srimati Daya Mishra, Swami Yogananda, Dr. Swami Gurukulanand Saraswati, Shri P V Rajagopal, Shri Surendra Kumar, Soniya Deotta, Lone Poulsen, Srimati Birbala Rastogi, historikeren Dr. Shekhar Pathak, den kendte journalist og aktivist Shri Avadhesh Kumar, Dr. Shamsher Singh Bisht, Shri

Rajiv Lochan Shah, Shri P C Tiwari, Dr. D P Agrawal, forfatteren Marie Thøger, socialarbejderen Srimati Krishna Bisht, Srimati Devi Pande og mange andre.

Formanden for Uttarakhand Public Service Commission og tidligere Chief Secretary, Shri A. K. Das tændte indvielseslampen og ledede højtideligheden.

Neema Behn sagde i sin åbningstale, at dette program ikke var en del af nogen tradition, men snarere frembød en lejlighed til at ære Radha Didis tankegang og filosofi som den store inspiration og rettesnor, hun har været for os gennem alle årene. Skønt Radha Didi ikke selv følte nogen trang til at fejre sin 75 års fødselsdag og virkelig aldrig helt havde givet sit samtykke, benyttede dog socialarbejdere fra Indien og udlandet, venner og velyndere, alle lejligheden til at udtrykke deres følelser.

Dr. Diva Bhatt, der var konferencier, sagde, at vi i anledning af Didis 75 års fødselsdag genoplever nationens sociale og politiske historie. Den ledende Sarvodaya-arbejder, Shashi Prabha Rawat, sagde, at når som helst en krise bryder frem, her eller i udlandet, rejser Didi sig og bringer alle sammen under sit lederskab.

Shri Amarnath Bhai sagde, at vi søger alle sammen at bringe Gandhis drømme til virkelighed, og Radha Didi spiller en stærk rolle i denne bestræbelse. Den ledende Gandhifilosof, Shri S N Subbarao, sagde, at Radha Behn er en rollemodel for samfundet i denne tidsalder. Den danske forfatter Marie Thøger sagde, at venskab og samarbejde er essentielt for at skabe et bedre samfund, og Radha Behn har opnået dette i sit liv.

Bogen “Amritam Gamay”, til erindring om Radha Didi blev udgivet for at markere denne anledning, og den blev formelt lagt frem.

Fem søstre samlet ved fødselsdagen: Kanti, Durga, Radha, Krishna og Devi

Radha Didi udtrykte sin store taknemmelighed for hele arrangementet og beskrev, hvordan Sarala Behn havde formet hende og givet hende mod samt havde lært hende, hvordan en individuel karakter kan støbes. Igen og igen havde hun mødt modstand fra det omgivende samfund, men dette havde kun bidraget til at udvikle hendes natur og gjort hende endnu mere ukuelig og stærk. En pige skal ikke kun kæmpe i sin barndom, men må også gentagne gange kæmpe i livet, især hvis hun vil være aktiv medspiller i samfundet. At arbejde i Lakshmi Ashram havde givet hende megen fred i sjælen.

Hun beskrev, hvordan den tidligere chief minister i Uttar Pradesh, Shri Hemvanti Nandan Bahuguna, havde besøgt Lakshmi Ashram. Han havde sagt, at der burde være hundreder af sådanne Ashrammer i hans Uttarakhand, og så ville hele Uttarakhand ændre sig.

Hun sluttede med at sige: “Nu har jeg kun et ønske, et som jeg virkelig føler fra det inderste af mit hjerte. Jeg ønsker at blive ved med at vandre og blive ved med at arbejde, til jeg falder om og dør. Det vil være den sande og passende slutning på mit liv.”

Shri S.K. Das sagde i sin slutbemærkning: “Radha Behn er i sin tankegang og sit arbejde, fra landsbyniveau til internationalt niveau, en kilde til inspiration for os alle. Trods det at jeg er en del af regeringens administration, mener jeg, at hvad end Radha Behn siger, er det sandt.”

Gandhi-folk, socialarbejdere og aktivister fra Indien og udlandet, lokale landsbyfolk, beboere i Kausani og journalister, der var kommet for at hylde Didi, hædrede den positive vision, som bygger på enhed, Sarvodaya-arbejde og lighed.

Nogle af pigerne i deres fine nye dragter

* * * * *

Vi var fem danske venner, der deltog i fejringen af Radhas fødselsdag. Det var en meget varm og intens oplevelse, og vi var glade for, at vi havde mulighed for at være med. Vejret var virkelig flot med masser af solskin, og hele Himalaya-kæden kunne ses klart – et fantastisk skue. Alle pigerne fra Ashrammen kom i fine nye dragter, og de dansede og sang for gæsterne. Vi var så heldige at kunne give Radha et legat i fødselsdagsgave. Det blev til 1 lakh rupees (ca. 12.000 kr.), som forskellige venner havde samlet sammen. Radha sagde straks, at disse penge skulle gå til kampagnen ”Red Uttarakhands floder”. Radha er en meget stærk kvinde, og hun agter at fortsætte sit arbejde, så længe hun overhovedet er i stand til det.

Lone Poulsen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

RESULTATOPGØRELSE FOR 2008

ORDINÆR DRIFT:

Indtægter

Indgåede bidrag	124.765,94 kr.
Kontingent: 105 medlemmer à 75 kr.	7.875,00 kr.
Portoindtægt for salg af bog	216,00 kr.
Renter og afkast	3.607,35 kr.
Indtægter i alt	136.464,29 kr.

Udgifter:

Administration (porto, gebyrer m.m.)	5.015,05 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	109.088,43 kr.
Udgifter i alt	114.103,48 kr.

Resultat af ordinær drift	22.360,81 kr.
----------------------------------	----------------------

SEKUNDÆR DRIFT (arv):

Indtægter

Renter	9.163,18 kr.
--------	--------------

Udgifter

Udbetalt til Lakshmi Ashram	99.000,00 kr.
Tilskud til Sarala-bog	2.000,00 kr.
Udgifter i alt	101.000,00 kr.

Resultat af sekundær drift	- 91.836,82 kr.
-----------------------------------	------------------------

Årets samlede resultat	- 69.476,01 kr.
-------------------------------	------------------------

BALANCE pr. 31.12.2008

AKTIVER:

Danske Bank: girokonto	5.549,14 kr.
Danske Bank: Danske Indlån	52.965,45 kr.

Danske Bank: Aftalekonto	308.163,18 kr.
Indestående i alt	366.677,77 kr.

PASSIVER:

Ordinær egenkapital primo 2008	(note 1)	36.153,78 kr.
Årets resultat		22.360,81 kr.
Egenkapital ultimo 2008		58.514,59 kr.

Sekundær egenkapital primo 2008	(note 1)	400.000,00 kr.
Årets resultat		- 91.836,82 kr.
Egenkapital ultimo 2008		308.163,18 kr.

Samlet egenkapital ultimo 2008		366.677,77 kr.
---------------------------------------	--	-----------------------

Note 1:

Arven, som Lakshmi Ashram modtog i 2006/07 er primo 2008 udskilt fra den samlede egenkapital på kr. 436.153,78 og regnskabsføres særskilt under "sekundær drift" med en egenkapital primo 2008 på kr. 400.000.

Albertslund, d. / 2009

Jeg har revideret regnskabet for 2008.
Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Lone Poulsen

Albertslund, d. / 2009

Claus Broskov Sørensen